

॥ श्रीगणेश करुणाश्लोक ॥

(हे दयानिधे श्रीगजानना)

घोर हा नको फार कष्टलों । निजहितास मी व्यर्थ गुंतलो ।
वारिं शीघ्र संसारयातना । हे दयानिधे श्रीगजानना ॥१॥
विषय गोड हे लागले मला । यामुळें असे घात आपुला ।
कळुनियां असें भ्रांति जाईना । हे दयानिधे श्रीगजानना ॥२॥
त्रिविध ताप हा जाळितो अती । काम क्रोध हे जाण पीडिती ।
चित्त सर्वथा स्वस्थ राहिना । हे दयानिधे श्रीगजानना ॥३॥
स्त्रीधनादि हें आठवीं मनी । छंद हाचि रे दिवसयामिनीं ।
विसरलों तुला दीनपालना । हे दयानिधे श्रीगजानना ॥४॥
माउली पिता बंधु सोयरा । तूचिं आमुचा निश्चयें खरा ।
शरण तूज मी विघ्नभंजना । हे दयानिधे श्रीगजानना ॥५॥
म्हणवितों तुझा दास या जनीं । सकळ व्यापका जाणशी मनीं ।
भुक्ति मुक्ति दे भक्तपालना । हे दयानिधे श्रीगजानना ॥६॥
काय काय रे साधनें करूं । मी असें तुझें मूर्ख लेकरूं ।
विटंबिती मला द्वैतभावना । हे दयानिधे श्रीगजानना ॥७॥
विषयचिंतनें शोक पावलों । देहबुद्धिनें व्यर्थ नाडलों ।
भालचंद्रजी तोडिं बंधना । हे दयानिधे श्रीगजानना ॥८॥

गजमुखा तुङ्गी वाट पाहतां । नेत्र शिणले जाण तत्त्वतां ।
भेटसी कर्धी भ्रमनिवारणा । हे दयानिधे श्रीगजानना ॥९॥
प्रभू समर्थ तूं आमुचे शिरीं । वेष्टिलों असें विषय पामरीं ।
नवल हेंचि रे वाटतें मना । हे दयानिधे श्रीगजानना ॥१०॥

* * *